

ning om vore Forslag. Det er jo en ganske egen Sag med dette Lovforslag; jeg skal villig erkjende, at den høitærede Minister kan have været i nogen Forlegenhed med at slaae ind paa nogen anden Vej end den, han har be- traadt; men vi vilde, synes det mig, forsinke Forhandlingerne og Udbyttet deraf, naar vi ikke fulgte den Vej, jeg her er saa fri at fore- slaae. Vi kunne ikke vedtage at vælge det samme Udvalg som iltor, men vi kunne i vort Sind beslutte at gjøre det.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke Andet end glæde mig ved de Udtalelser, som have fundet Sted, da jeg deri seer en Bestyr- kelse for mit Haab om, at dette Arbeide i indværende Sessjon vil blive ført til en helbig Udgang. Jeg skal naturligtvis ikke, hvad Re- gjerungen albrig har gjort, blande mig i det indre Spørgsmaal, hvorledes Thinget vil be- handle Sagen, men jeg skal tillade mig saa tydeligt, som det under denne Forudsætning er mig muligt, at antyde, at jeg i høi Grad har beklaget, at Tiden ikke tillod, at jeg kunde træde sammen med Udvalget, efterat Betænk- ningen var afgiven — thi, som bekjendt, frem- kom den først ved Slutningen af Forhand- lingen i forrige Sessjon — idet den hele Aand, hvori den er affattet, og den Maade, hvorpaa Udvalget, forøvrigt ganske i Overeens- stemmelse med Grundtonen i de to første Be- handlinger, Sagen havde været undergivet her i Forsamlingen, havde opfattet hele Forholdet, ikke efterlod nogen Tvivl om, at der kunde komme en Overenskomst tilveie. Jeg har meget nøie overveiet, om det ikke vilde være meest tjenligt for Sagen, at optage Alt, hvad jeg fra Udvalgets Side kunde optage, og jeg skal bemærke, at der findes Ting deri, som jeg anseer for ligefremme Forbedringer og med stor Tak modtager, medens der er andre Ting, som jeg ikke anseer for Forbedringer, men som ere af de Ting, en Minister kan gaae ind paa, — en Minister er jo samme i Stilling som alle andre Medlemmer, at han albrig kan vente at faae sin hele og fulde Mening frem; det endelige Resultat maa altid til Syvende og Sidst beroe paa en Overenskomst — og ende-

lig er der andre Punkter, med Hensyn til hvilke jeg haaber at kunne gjøre det klart for Udval- get, eller ialfald for Forsamlingen, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at gaae ind paa dem. Jeg har imidlertid fundet, at det vilde være den tjenligste Fremgangsmaade, at sætte Thin- get istand til, om det skulde være dets Villie, at begynde, hvor det slap sidst, og det er mig kjær at see, at den samme Tanke har foresvæ- vet Andre, og jeg tør deri see et godt Barfel for, at det er den høie Forsamlings Ønske, at faae denne Sag bragt til et endeligt Resultat i indværende Sessjon.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Søns: Efter de Ytringer, som ere faldne i Salen, frafalder jeg Ordet.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds har Ordet.

J. J. Christensen: Ogsaa jeg fra- falder Ordet, efter de Ytringer, som ere frem- komne.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Bornholms Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Dan: Efter de Ytringer, der ere faldne, navnlig fra den høitærede Minister, skulde ogsaa jeg frafalde Ordet, men der er dog et ganske lille Punkt, som jeg maa tillade mig at berøre, fordi det ikke tidligere har været under Dmtale. Det er navnlig i Betragtning af, at Kjøbstæderne jo naturligtvis altid ville komme i et Mindretal, hvilket vel ikke kan blive an- derledes, at det forekommer mig, at der savnes en temmelig væsentlig Bestemmelse i denne Lov. Man maa dog forudsætte, at der kan blive nogen Forskjel i Opfattelsen af Inter- esserne imellem Kjøbstad og Land, og skal da under saadanne Omstændigheder simpel Stemme- fleerhed gjøre Udslaget, kan der altsaa tages en ligesaa fuldgylbig Beslutning, naar intet Kjøb- stadmedlem har stemt for en Sag, som naar de Alle have gjort det? Et saadant Tilfælde,